

[Jens Thomsen.]

om Løn og Varepriser er høje i Forhold til Guldet, men at de staar i et passende Forhold til Løn og Varepriser i andre Erhverv, og det er det, man har savnet hidindtil. Derfor maa Landbruget forstaa Værdien af sit Arbejde og af sine Varer, og det maa gøre sin Pligt og gennemføre sin Ret. Den Dag da Landbrugets betroede Mænd i de forskellige Landbrugsorganisationer vurderer Landbrugets Arbejde efter samme Maalestok som den, andre Erhvervs Arbejde betales efter, da kan de gennemføre en tilsvarende Løn for Landbruget, fordi Landbrugets Produkter, som sagt, har en afgørende Betydning for hele Samfundet.

I andre Lande har Regeringen gennemført rimelige Priser paa Landbrugets Varer, men her er man gaaet den modsatte Vej, og derfor maa Landbruget tage Sagen i sin egen Haand. Det er en Tankegang, som L. S. har været Talsmand for i mange Aar. Nu saa det ud til, at den nødvendige Enighed om at gaa denne Vej var til Stede. Det glæder mig, at Striden ikke staar om Personerne, der skal gennemføre denne Ligestilling. Arbejdet skal ikke gennemføres af Knud Bach eller Hauch, men det skal gennemføres af dem begge i Forening, det er nemlig den eneste Mulighed for at naa Maalet. Gennemførelsen af dette store betydningsfulde Arbejde kan ikke hindres af Landbrugets aabenlyse Modstandere, den kan kun hindres af os selv. De eneste, der kan hindre Sagens heldige Gennemførelse, er Landbrugets betroede Mænd. Vi ved, der er enkelte, som har Vilje til at hindre det, men jeg vil haabe, de er saa faa, at de vil savne Evnen dertil.

De store Værdier, Valutaattesterne repræsenterer, er en Del af Eksportvarenes Værdi. Valutakontoret kan ikke skabe den Værdi, som Valutaattesterne har, men det kan tage Værdierne fra det ene Erhverv og give dem til andre, og det er dette legaliserede Rov, vi nu maa søge at bringe til Afslutning. Enten maa Valutaattesterne gives til Eksporterhervervene, eller ogsaa maa Sterling sælges til den Pris, den er værd i Forhold til Landets Behov af udenlandske Varer, uden Hensyn til Guldets Værdi. Det er fuldkommen urimeligt, at Landbruget, der udfører det mest samfundsnødvendige Arbejde, skal modtage Almisse i Stedet for

at faa Løn for ærligt Arbejde. Saafremt man vilde sælge Sterling efter rent forretningsmæssige Principper, kunde Prisen for Tiden sagtens blive 30 Kr. pr. Pund...

Formanden: Maa jeg henlede den ærede Talers Opmærksomhed paa, at det er Forslaget vedrørende en Smørordning, der er til Behandling.

Jens Thomsen: Det er jeg fuldstændig klar over, men Smørprisen er meget afhængig af Sterling.

Formanden: Saa beder jeg den ærede Taler om at følge det, som han er overbevist om er det rigtige.

Jens Thomsen: Hvis vi fik en Sterlingpris paa 30 Kr., saa vilde vi ogsaa faa den rigtige Smørpris, og der er for mig ingen Tvivl om, at hvis Sterling blev solgt efter rent forretningsmæssige Principper, saa vilde vi ogsaa kunne opnaa dette. Efter min Mening bør vi i hvert Fald standse den Dans om Guldkalven, der foregaar for Øjeblikket. Det er efter min Mening fuldstændig meningsløst, at Erhvervene skal ødelægges, fordi en Vare som Guld stiger i Pris. Smørproduktionen er en Nødvendighed af Hensyn til Landets Beskæftigelse og Økonomi, og derfor er en Forlængelse af den nugældende Lov utilstrækkelig, der maa tilvejebringes saadanne Smørpriser, at Landbruget kan faa Løn for sit Arbejde i Stedet for Almisse.

Med Hensyn til det andet Forslag, om Foranstaltninger til Udligning af Misforholdet mellem Landbrugets Eksportpriser og Produktionsomkostninger, er der jo medtaget Priserne for Flæsk, Smør, Mælkekonserver og Æg ...

Formanden: Maa jeg gøre den ærede Taler opmærksom paa, at dette Lovforslag er behandlet af Bondepartiets Ordfører vedrørende den Sag. Jeg henstiller, at man ikke kommer ind paa en Gentagelse af de Indlæg, man ønsker at bringe frem vedrørende denne Sag, men betragter dette Spørgsmaal som klarlagt af den foregaaende Taler.

Jens Thomsen: